

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษ : ศึกษาสิทธิของผู้ต้องขังในการมีสิ่งจำเป็นพื้นฐานทางกาย
ชื่อผู้เขียน	จันทิมา อรุณรัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณภักดิ์
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

กฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีการบัญญัติถึงการบังคับโทษจำคุกเสรีภาพในเรือนจำ เนื่องจากอำนาจการบังคับโทษเป็นอำนาจของรัฐ องค์การในกระบวนการยุติธรรมที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายบังคับโทษก็คือ กรมราชทัณฑ์ ซึ่งมีภารกิจในด้านการควบคุมและแก้ไข การพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องถูกบังคับโทษในคดีอาญา ให้ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ไม่เป็นผู้กระทำความผิดซ้ำหลังจากผ่านพ้นจากการบังคับโทษจำคุกไปแล้ว ดำเนินงานด้านการให้การสงเคราะห์ การจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องถูกบังคับโทษจำคุก นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ให้การพัฒนาด้านจิตใจโดยการปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการประกอบอาชีพ การดำรงชีพในสังคมให้มีความเคารพต่อกฎหมาย หรือกติกาของสังคม เพิ่มศักยภาพด้านทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพที่สุจริตสามารถอาศัยอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติและได้รับการยอมรับจากสังคมต่อผลของการแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤตินิสัยของผู้พ้นจากการบังคับโทษจำคุก ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว กรมราชทัณฑ์ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ถูกบังคับโทษในคดีอาญาให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล หรือคำสั่งของผู้มีอำนาจในกระบวนการตามกฎหมาย กระบวนการหรือวิธีการปฏิบัติต่อบุคคลที่จะต้องถูกบังคับโทษทางอาญาได้กำหนดรายละเอียดอยู่ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479 รวมทั้งกฎกระทรวงซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทและระเบียบข้อบังคับอื่นๆ นอกจากนี้กรมราชทัณฑ์มีหน้าที่โดยนัยต้องกำหนดหรือพัฒนาหลักเกณฑ์การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับหลักการสากลของสหประชาชาติเกี่ยวกับข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ซึ่งถือเป็นมาตรฐานขั้นต่ำที่สมาชิกทุกประเทศต่างให้การยอมรับว่าเป็นมาตรฐานการให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในระดับที่ยอมรับได้

การราชทัณฑ์ในปัจจุบันจำเป็นต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างเช่นที่มนุษย์พึงปฏิบัติต่อกัน โดยตระหนักถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และต้องตระหนักถึงสิทธิ ที่ผู้ต้องขังพึงได้รับตาม

มาตรฐานสากลกับทั้งปกป้องรักษาสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ต้องขัง โดยรับรองสิทธิต่างๆ ในรูปของสิทธิตามกฎหมายและจัดสวัสดิการต่างๆ ให้ผู้ต้องขังไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหาร เสื้อผ้า เครื่องนอน ยา รักษาโรค และสิ่งจำเป็นพื้นฐานทางกายที่จำเป็นในชีวิตอื่นๆ ให้แก่ผู้ต้องขังหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือผู้ต้องขังไม่มีความเป็นอิสระทำให้ต้องได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ (special rights) นั้นเอง

ด้วยเหตุนี้จึงควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ที่ได้บัญญัติรับรองสิทธิของผู้ต้องขังไว้ต้องมีการดำเนินการศึกษาและแก้ไขในบางส่วนที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์สังคมปัจจุบันในกระบวนการยุติธรรม ไม่ตอบสนองกับมาตรฐานขั้นต่ำที่เป็นที่ยอมรับและเป็นสากลตามหลักการขององค์การสหประชาชาติ ขัดต่อการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ในบางส่วนยังเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องขังโดยไม่สมควรและในบางส่วนยังกระจัดกระจายไม่มีการรวบรวมเป็นระบบเพื่อให้ง่ายต่อการบังคับใช้ นอกจากนี้การกำหนดระเบียบของเรือนจำในบางส่วนมีข้อปลีกย่อยมากเกินไปไม่รวมเป็นหมวดหมู่โดยกรมราชทัณฑ์อนุญาตให้แต่ละเรือนจำออกระเบียบการกำหนดสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวสำหรับผู้ต้องขังได้เอง ซึ่งทำให้เกิดความลักลั่นในทางปฏิบัติของแต่ละเรือนจำและผู้ต้องขังไม่ได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน และเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ต้องขังซึ่งอาจส่งในทางลบต่อตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และส่งผลต่อหน่วยงานราชทัณฑ์โดยรวม

Thesis Title	Penalty Law : Studying in The Basic Physiological Needs of Prisoner's Right
Author	Jantima Aroonrat
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Thanee Vorapate
Department	Law
Academic Year	2557

ABSTRACT

Since penalty enforcement is authorized by the state, the penalty law is a component in a judicial administration, which imposes the penalty and limited right to freedom in prison. The office in the judicial administration, whose role involves enacting penalty law, is the Department of Corrections. The Department of Corrections is entitled to control, adjust and develop the behavior of the prisoners in the criminal case. The Department of Corrections has to assure that the prisoners will not repeatedly commit a crime after they pass the penalty period. Moreover, the Department of Corrections has to provide and support and welfare for the prisoners, as well as develop mentality, implant a positive mindset towards occupation. The prisoners should be taught to abide by the law and social norms. They should practice job skills required to earn a living legally, so that they can be acknowledged by the society. To proceed the aforementioned activities, the Department of Corrections is commissioned to treat the prisoners in criminal case in accordance with the court's sentence or order from the person in authority.

The process or method of treating the prisoners in criminal case is detailed in the Corrections Act B.E. 2479, along with Ministerial Order issued under the authorization of the Corrections Act B.E. 2479, which serves as a model and standing orders. Furthermore, the Department of Corrections has an implicit duty to specify or improve the rules of the treatment of prisoners to be in line with the United Nations' Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners. The rules are considered as a minimum standard that every country accepts as a protection of right to freedom.

Nowadays the Department of Corrections is obliged to treat the prisoners the way human beings are treated. It should take into account the dignity of human beings and the right a prisoner should receive according to the universal standard. In addition, the prisoner should be protected of his fundamental right in form of legal welfare such as food, clothing, bedding, medication and other physical necessities. In other words, the prisoners are deprived of freedom, as a result, they should obtain special rights.

Thus, it is compulsory to modify the Corrections Act B.E. 2479 and related regulations that enact prisoners' right. Some rules should be adjusted to conform to the current situation in today's judicial administration and respond to the minimum standard rule of the United Nations. They should not violate the protection of right to freedom of the Constitution of Thailand. Additionally, there are some parts of the Corrections Act that limit prisoners' right to freedom inappropriately, and are unsystematically categorized for ease of use. Some prison rules contain unnecessary bylaws, in which the Department of Corrections allows each prison to issue its own personal belonging rules. This leads to failed practice in the prison, where prisoners do not access the equal right. Also, it violates the right of prisoners and casts negative effects on prison staff, including the Department of Corrections as a whole.